

Spis treści

Do szkoły czy do przedszkola?	2
Sześciolatek w szkole – sprawdzone pomysły na indywidualizację.	4
Dlaczego warto i jak realizować kampanię społeczną „Cała Polska czyta dzieciom”	8

Do szkoły czy do przedszkola?

To pytanie, stawiają sobie rodzice dzieci sześciolletnich, którzy zgodnie z obowiązującym prawem oświatowym mogą posłać swoje dziecko do szkoły lub zostawić je w przedszkolu.

Dlaczego wybór jest tak trudną decyzją? Co sprawia, że rodzice mają obawy i wątpliwości? Być może obawiają się, takiej sytuacji, że ich dziecko, które do tej pory było w przedszkolu w grupie pięciolatków i realizowało tzw. obowiązek przedszkolny, będzie powtarzało ten sam materiał programowy jeszcze raz w następnej grupie.

Ten cykl artykułów ma pomóc zrozumieć rodzicom dlaczego ich obawy są bezzasadne i dlaczego nie powinni mieć żadnych wątpliwości związanych z tym, żeby ich dziecko realizowało obowiązek przedszkolny w tej samej placówce, nawet z tym samym nauczycielem.

Nowa podstawa programowa wprowadzona do placówek przedszkolnych, nastawiona jest przede wszystkim na rozwój i kształtowanie umiejętności dziecka. Podstawą kształtowania tych umiejętności jest bardzo dokładne poznanie możliwości i potrzeb dziecka polegające na prowadzeniu przez nauczycieli obserwacji pedagogicznych i dokumentowanie ich. Celem takiej analizy jest zgromadzenie informacji o dzieciach. Dobra znajomość poziomu rozwoju dzieci umożliwia nauczycielowi efektywne organizowanie całego procesu edukacyjno-wychowawczego. Nauczyciel, który zna swoich wychowanków wie najlepiej, jak przygotować zajęcia i zabawy. Chodzi o to, aby dzieci doskonale bawiąc się, jednocześnie skutecznie uczyły. Być może czasami rodzicom wydaje się, że dzieci „już przerabiały” pewne zadania, „uczyły się tych wiadomości”, jednakże nie jest to zgodne z prawdą, gdyż do tej samej tematyki nauczyciel z pewnością zaplanował zupełnie inne cele. Przykład. Nauczyciel zaplanował tematykę kompleksową „Nasze rodziny”, umiejętnością ogólną wynikającą z podstawy programowej jest *podawanie informacji przez dziecko na temat swojej rodziny*.

Dzieci 5 letnie mogą ten cel osiągnąć poprzez to, że będą potrafiły:

- Podawać informację jak mają na imię mama, tata;
- Nazywać członków bliższej i dalszej rodziny, np. mama, tata, brat, siostra, babcia, dziadek, wujek, kuzyn;
- Podawać informację jakie zawody wykonują rodzice, czym się zajmują;
- Opisywać wygląd rodziców ich charakterystyczne cechy;
- Dzielić się wiadomościami na temat życia w rodzinie, np. spędzania czasu, rodzinnych zainteresowań, pojawienia się nowego potomka;

Dzieci starsze lub dzieci o szczególnie wysokim poziomie rozwoju oprócz wyżej podanych, będą miały jeszcze bardziej rozpracowane cele szczegółowe np.

- Podawanie powiązań między członkami rodziny, np. babcia to mama mamy lub taty, a pradziadek to dziadek mamy lub taty
- Wyjaśnienie wieloznaczności słowa „dom”
- Próby tworzenia drzewa genealogicznego / trzypokoleniowego/ swojej rodziny.

Z powyższego przykładu wynika , że umiejętność ogólna i wiedza zawarta w podstawie programowej została uszczegółowiona w programie wychowania przedszkolnego, który został wybrany przez nauczyciela.

Zaproponowany przez nauczyciela program, powinien być dostosowany do potrzeb i możliwości dzieci, dla których został przeznaczony.

W podstawie programowej wychowania przedszkolnego są określone umiejętności i wiadomości, w które powinno być wyposażone dziecko kończące przedszkole. Jeżeli je zdobędzie, wszystko wskazuje na to, że powinno być przygotowane do szkoły, że ma tzw. gotowość szkolną. Jeżeli dziecko osiągnęło podstawowe umiejętności i wiedzę zawartą w podstawie o wiele szybciej, nie oznacza to, że będzie się nudziło w przedszkolu. Obowiązkiem każdego nauczyciela jest dalsze wspieranie jego rozwoju przez indywidualizowanie zadań, przez opracowanie dla niego indywidualnego programu wspierania rozwoju.

Małgorzata Koc
doradca metodyczny
wychowania przedszkolnego
Centrum Kształcenia Ustawicznego
TODMiDN

Iwona Fechner-Sędzicka
doradca metodyczny – edukacja wczesnoszkolna
CKU TODMiDN

Sześciolatek w szkole – sprawdzone pomysły na indywidualizację.

Rozpoczęcie nauki przez dziecko w szkole to jedno z najważniejszych wydarzeń w życiu każdej rodziny. Towarzyszy mu zwykle pewien niepokój związany nie tylko z koniecznością podejmowania trudnych decyzji dotyczących np. wyboru szkoły, ale również ze zmianami w organizacji pracy i czasu wolnego całej rodziny (odprowadzanie dziecka do szkoły, pomoc w odrabianiu zadań domowych i pakowaniu plecaka, konieczność dostosowania własnych zajęć do harmonogramu zajęć dziecka itp.)

Rodzice sześciolatków często zastanawiają się nad tym, czy ich dziecko będzie w stanie sprostać nowym obowiązkom, czy dobrze będzie funkcjonowało w nowym – szkolnym środowisku i wreszcie, czy trafi na nauczyciela, który je doceni, będzie wspierał i wspomagał w sytuacjach trudnych, jeśli takie się pojawią.

Obawy rodziców są zrozumiałe – każdy z nas był kiedyś w podobnej sytuacji i przeżywał podobne dylematy, każdy z nas był też kiedyś uczniem i zapewne zachował wiele wspomnień z tego okresu. Dlatego też my – nauczyciele z dużym zrozumieniem i zaangażowaniem staramy się wspierać nie tylko oddane pod naszą opiekę dzieci, ale również ich rodziców i opiekunów wychodząc naprzeciw ich oczekiwaniom i zachęcając do podejmowania wspólnych działań mających na celu stworzenie jak najlepszych warunków sprzyjających rozwojowi każdego dziecka/ucznia.

Zapoczątkowane w oświacie, w ostatnich latach zmiany służyc mają właśnie **budowaniu bezpiecznej, dobrze funkcjonującej szkoły, która nie tylko oferuje wysoką jakość kształcenia, ale przede wszystkim wspomaga rozwój każdego dziecka zgodnie z jego możliwościami i potrzebami.** Zawarte w podstawie programowej treści i metody nauczania dla uczniów klasy I szkoły podstawowej dostosowane zostały do możliwości rozwojowych sześciolatków. Zmieniono również zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej – to zespół nauczycieli i specjalistów zatrudnionych w szkole (terapeuta, logopeda), planuje jak najszybciej, jak najlepszą pomoc poprzez wykorzystanie takich metod i formy pracy, które pozwolą każdemu dziecku pokonać trudności i osiągnąć sukces na miarę jego możliwości.

Zarówno okres przedszkolny jak i wczesnoszkolny to bardzo ważny czas. **Dzieci w tym wieku zwykle prezentują jeszcze nieharmonijny rozwój zarówno w sferze emocjonalnej, społecznej jak i intelektualnej, różnią się poziomem samodzielności oraz wykazują duże różnice w zakresie podstawowych kompetencji wpływających na jakość ich funkcjonowania w szkole i radzenia sobie w roli ucznia.** Dlatego też szczególnie istotna jest szeroko rozumiana **indywidualizacja** związana bezpośrednio z **umiejętnością rozpoznawania i zaspokajania indywidualnych potrzeb rozwojowych, edukacyjnych i psychofizycznych każdego ucznia.** Nauczyciel chcąc indywidualizować pracę na zajęciach powinien **tworzyć takie sytuacje dydaktyczno – wychowawcze i stosować takie metody i form pracy, które każdemu dziecku zapewnią rozwój i pozwolą osiągnąć sukces.**

Na I etapie edukacyjnym – **szczególnie w klasie I** podstawową formą aktywności dziecka jest **zabawa**. Uczenie się przez zabawę, doświadczanie i odkrywanie sprawia dzieciom radość, pozwala zaspokajać ciekawość, rozwijać zainteresowania i zdolności. Warto o tym pamiętać i zachęcać uczniów do podejmowania takich aktywności, które uwzględniają indywidualne sposoby poznawania i rozumienia otaczającego świata.

Wśród wielu oddziaływań pedagogicznych (nie sposób omówić wszystkich – stosowną literaturę podam poniżej) przyjaznych dla uczniów i wartych stosowania w pracy z najmłodszymi dziećmi na szczególną uwagę zasługują:

1. **Nauczanie problemowe**¹ - polegające na samodzielnym dochodzeniu do wiedzy (odkrywaniu jej) przez uczniów poprzez rozwiązywanie problemów praktycznych i teoretycznych. Nauczanie problemowe to *„zespół czynności takich, jak organizowanie sytuacji problemowych, formułowanie problemów, udzielanie uczniom niezbędnej pomocy w rozwiązywaniu problemów i sprawdzaniu tych rozwiązań, wreszcie kierowanie procesem systematyzowania i utrwalania tak uzyskanej wiedzy”*².
2. **Metoda projektu** - *„Projekt to pogłębione badanie tematu o dużej wartości poznawczej. Projekt realizuje zazwyczaj niewielka grupa dzieci wyodrębniona z klasy, czasami cała klasa, a czasem pojedyncze dziecko. Zasadniczą cechą projektu jest jego charakter badawczy, przy czym działania badawcze ukierunkowane są celowo tak, by znaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące*

¹ W. Okoń, Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa 1996, s. 201

² W. Okoń, U podstaw problemowego uczenia się, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa 1965, s. 79.

tematu, postawione przez dzieci lub nauczyciela albo pojawiające się podczas wspólnej pracy nauczyciela z dziećmi”.³

3. **Znajomość i wykorzystanie profilu inteligencji wielorakich**⁴ uczniów – „Potrzeba wykorzystania teorii inteligencji w edukacji wiąże się także (a może przede wszystkim) z ideą edukacji opartej na strategii uczenia się „ze zrozumieniem” oraz uwzględnienie niezwykle istotnego dla edukacji społecznego kontekstu rozwojowego każdego ucznia”⁵

Szkoły podejmują szereg działań mających na celu budowanie dobrego klimatu wokół funkcjonowania sześciolatniego ucznia w klasie I. Świadczyć o tym mogą przykłady dobrych praktyk z toruńskich szkół. Warto korzystać z wypracowanych przez nauczycieli pomysłów na pracę z dziećmi oraz pomóc ich rodzicom w spokojnym przygotowaniu się do pełnienia roli rodziców pierwszoklasistów.

Bibliografia:

1. Fechner-Sędzicka I. *Ciekawe i skuteczne metody nauczania w edukacji wczesnoszkolnej*, (<http://www.trendy.ore.edu.pl/articles/view/203>) ORE/Trendy, Warszawa, 2010.
2. Gardner H. *Inteligencje wielorakie. Teoria w praktyce*. Media Rodzina, 2002.
3. Helm J.H., Katz I.G., *Mali Badacze – metoda projektu w edukacji elementarnej*, Warszawa 2003.
4. Okoń W., *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Warszawa 1996.
5. Okoń W., *U podstaw problemowego uczenia się*, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa 1965.
6. M. Suświłło, *Inteligencje wielorakie w nowoczesnym kształceniu*, Wydawnictwo UWM Olsztyn, 2004.

Warto przeczytać:

1. Badura-Strzelczyk G., *Pomóż mi zrobić to samemu*, Impuls, Kraków 1998.
2. Bieluga K., *Rozpoznawanie i stymulowanie cech inteligencji oraz myślenia twórczego w domu i szkole*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009.
3. De Bono E., *Naucz swoje dziecko myśleć*, Świat Książki, Warszawa 1995.

³ J.H. Helm, I.G. Katz, *Mali Badacze – metoda projektu w edukacji elementarnej*, Warszawa 2003, s.15-16

⁴ Gardner H. *Inteligencje wielorakie. Teoria w praktyce*. Media Rodzina, 2002

⁵ M. Suświłło, *Inteligencje wielorakie w nowoczesnym kształceniu*, Wydawnictwo UWM Olsztyn, 2004, s. 39-53.

4. Gardner H., *Inteligencje wielorakie*, tłum. A. Jankowski, Media Rodzina, Poznań 2002 r.
5. Helm J.H., Katz L.G., *Mali badacze- metoda projektu w edukacji elementarnej*, Polska Fundacja Dzieci i Młodzieży i Wydawnictwa CODN, Warszawa 2003.
6. Jąder M., *Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2009.
7. Kalinowska A., *Pozwólmy dzieciom działać – mity i fakty o rozwijaniu myślenia matematycznego*, Centralna Komisja Egzaminacyjna, Warszawa 2010.
8. Kubicka D., *Twórcze działanie dziecka w sytuacji zabawowo-zadaniowej*, Wydawnictwo UJ, Kraków 2003.
9. Limont W., *Uczeń zdolny. Jak go rozpoznać i jak z nim pracować?*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2010.
10. Rougier R., *Uczę się logicznego myślenia*, Wydawnictwo Siedmioróg, Wrocław 2011.
11. *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. nr 228, poz. 1487)*
12. *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dn.23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół opublikowanego w dniu 15.01.2009r. (Dz.U Nr4, poz.17)*
13. Stasica J., *160 pomysłów na zajęcia zintegrowane z matematyki w klasach I-III*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2001.
14. Szmidt K.J., Rakowiecka B., Okraszewski K., *Program edukacyjny Porządek i Przygoda. Lekcje twórczości*, WSiP, Warszawa 1996.
15. Szmidt K.J., Bonar J., *Program edukacyjny Żywioty. Lekcje twórczości w nauczaniu zintegrowanym*, WSiP, Warszawa 1998.
16. Szmidt K. J., *Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych*, Wydawnictwo HELION, Gliwice 2008.
17. Żebrowska M. /red./, *Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży*, PWN, Warszawa 1980.

„Bez względu na to ile masz zajęć, najważniejszą rzeczą, jaką możesz zrobić dla przyszłości swojego dziecka, oprócz okazywania mu miłości przez przytulanie, jest codzienne głośne czytanie oraz radykalne ograniczenie telewizji”.

Jim Treleas

Dlaczego warto i jak realizować kampanię społeczną „Cała Polska czyta dzieciom”

Głęboko wierząc w ideę codziennego głośnego czytania dzieciom, Przedszkole Miejskie „Tarpno” w Grudziądzu od 6 lat realizuje program „Czytające przedszkola” w ramach akcji społecznej „Cała Polska czyta dzieciom”.

Kampania ma na celu uświadomienie społeczeństwu ogromnego znaczenia czytania dziecku dla jego zdrowia emocjonalnego oraz wyrobienie u dorosłych nawyku codziennego czytania dzieciom. Skierowana jest głównie do rodziców, jednakże wielu z nich, niezależnie od statusu społecznego, warunków ekonomicznych, wykształcenia, nie znajduje czasu, ani motywacji do czytania swoim dzieciom. Dorośli także nie są dobrym wzorcem - badania przeprowadzone przez Bibliotekę Narodową w 2008 roku wykazały, że aż 62% dorosłych Polaków nie przeczytało ani jednej książki!

Czytanie wyparła telewizja i Internet, którego narzędziem nie jest język lecz obraz. Współczesne dzieci wyrastają w ubogim językowo środowisku, a czytanie jest dla nich trudne, nudne i o wiele mniej atrakcyjne od gier komputerowych, Internetu, czy oglądania seriali w TV. A przecież to książka, a nie telewizja, rozwija wyobraźnię, powiększa zasób słów, pozwala poznać świat i jego historię. Człowiek odczytany szybciej przyswaja wiedzę i osiąga lepsze wyniki w szkole. Dlatego chcąc wykształcić mądre społeczeństwo przedszkola i szkoły powinny włączyć się w kampanię społeczną, promując korzyści, jakie daje codzienny kontakt z literaturą, wśród rodziców i całego lokalnego społeczeństwa.

Codzienne głośne czytanie dzieciom powinno stać się rytuałem, ciekawym zajęciem, a nigdy przymusem. Nauczyciele powinny modulować głosem, zadbać o właściwą intonację i atmosferę, bowiem czytanie z poczucia przykrego obowiązku głosem znudzonym, mija się z celem. Wprowadza atmosferę obcości, niezrozumienia, bezsensownego wypełnienia zadania.

Przedszkola powinny być wyposażone w książki odpowiednio dobrane do wieku, zainteresowań czy dziecięcych upodobań - można skorzystać z listy rekomendowanych książek, która została umieszczona na stronie internetowej Fundacji.

Podczas samego procesu czytania – słuchania, bardzo ważne jest budowanie więzi emocjonalnej, zadbanie o to, by mały słuchacz przeżywając w wyobraźni rozmaite przygody miał silne poczucie bezpieczeństwa. Dzieci słuchając czytanych książek, głęboko przeżywają losy bohaterów,

chętnie o nich rozmawiają, chętnie się z nimi identyfikują, naśladują ich zachowania i postawy, przedstawiają ich w różnych technikach plastycznych. Przy odpowiednio dobranej literaturze łatwiej pokonują swoje słabości, obawy czy lęki. Bajka pozwala im uporać się z napięciami, jakich doświadczają.

Aby czytanie stało się atrakcyjną formą spędzania czasu wolnego przez dzieci, powinno mu towarzyszyć wiele rozmów, imprez, zabaw i gier inspirowanych dziecięcą literaturą. Wierząc, że systematyczne, głośne czytanie to inwestycja w intelektualny i moralny rozwój, w lepsze i bogatsze życie naszych dzieci, oprócz codziennego głośnego czytania we wszystkich grupach wiekowych, nauczycielki z Przedszkola Miejskiego „Tarpno” organizują szereg imprez czytelniczych.

1. W ramach **Ogólnopolskiego Tygodnia czytania dzieciom**, co roku, w czerwcu, w Grudziądzkim Centrum Kultury „Teatr” organizowane są imprezy czytelnicze dla rodziców i dzieci z grudziądzkich miejskich przedszkoli. Wiersze czytają dzieciom zaproszeni goście, władze naszego miasta m.in. od wielu lat naszym sprzymierzeńcem jest Pan Prezydent Miasta Grudziądza Robert Malinowski, Pan Naczelnik Wydziału Edukacji Andrzej Cherek oraz Pani Joanna Iwanowska .

I. Podróż w krainę wierszy Doroty Gellner

Śpiące poczwarki...czekają na własne przeobrażenie...

Taniec motyli

Pan Prezydent Robert Malinowski czyta wiersz "Piłka"

Dzieci słuchające czytanych wierszy

II. W konwaliowej Gospodzie

**Mali artyści zasłuchani w wierszach
Doroty Gellner**

**Cała widownia bawi się z nami!!!
„Taniec pszczółek”**

**Kolejny raz Pan Prezydent czyta
przedszkolakom**

**Pani Wizytator Małgorzata Cieszyńska
prezentuje wiersz „Spacerek”**

III. Podróż po morzach i oceanach

**Pan Wiceprezydent Marek Sikora wspólnie
z przedszkolakami śpiewa szantę „Keja”**

**Neptun pasuje przedszkolaków na
dzielnych marynarzy**

Aktor Centrum Kultury „Teatr” Pan Zbigniew Kulwicki prezentuje utwór, który wygrał konkurs „Bajka o Grudziądzu”

Wszyscy, nawet mali marynarz i piratki lubią słuchać czytanych bajek...

IV. Podróż po Europie – przygotowania...

Mali artyści zagrają rolę zakochanej pary. „Kalince”

Julka ćwiczy swój solowy popis w

Odwiedzamy Grecję i tańczymy Zorbę

Nikola z partnerami w Tyrolskim Tańcu

2. Dwa razy w roku organizujemy „Kolorowe tygodnie” z bohaterami dziecięcych bajek.

Tydzień z Franklinem – utwór czytany przez zaproszonego rodzica.

Reksio widziany oczyma dzieci.

Małe kuchareczki na podst. Utworu Lucyny Krzemienieckiej

**Pipi była naszą ulubioną postacią.
Bardzo nas rozweselała!**

3. **Mikołajki z Mikołajkiem**, a więc słuchanie ciekawych przygód Mikołajka i jego przyjaciół napisanych przez Sempe, Gościnnego. Każda grupa w tym wyjątkowym dniu otrzymuje książkę.

4. Raz w miesiącu odbywamy „**Podróż ku wartościom**” -na podstawie literatury dziecięcej, wybranego bohatera, jego zachowań i postaw, omawiamy różne wartości.

Inscenizacja o Lisie Witalisie przygotowana przez grupę „Maki” – omawialiśmy szczerłość i uczciwość.

Wszyscy wiemy jak ważna w życiu jest przyjaźń i miłość

5. Zamiennie 14 października obchodzimy **Urodziny Książkowego Misia** lub 25 listopada **Światowy Dzień Pluszowego Misia**

W tym uroczystym dniu z przyniesionymi przez dzieci Misiami wspólnie się bawimy, słuchamy opowiadań, wierszy... Nie brakuje konkursu na znajomość misiowych przygód oraz zlizywania małego co nie co...

Panie z przedszkole chętnie zlizwały małe co nie co!

Uważnie słuchaliśmy historii Pluszowego Misia.

Wspólnie z rodzicami wykonaliśmy prezent urodzinowy dla Kubusia Puchatka

Kubus daje wiele radości także naszym rodzicom.

6. I jeszcze....

- Współpracujemy i organizujemy cykliczne wyprawy o Bibliotek - przez cały rok szkolny odbywają się cykliczne spotkania w bibliotekach. Dzieci poznają bibliotekę jako instytucję, słuchają czytanych przez bibliotekarki bajek, do których wykonują prace plastyczne. Niektóre dzieci wraz z rodzicami systematycznie korzystają z księgozbioru dziecięcego, co uważamy za duży sukces.
- Zapraszamy do codziennego czytania dzieciom rodziców, dziadków, seniorów z Dziennego Domu Pomocy w Grudziądzu.
- Podczas zebrań z rodzicami propagujemy kampanię społeczną oraz zapoznujemy z negatywnymi skutkami dłuższego oglądania TV oraz korzystania z komputera.
- W starszych grupach wiekowych realizujemy program profilaktyczny „Magiczne kryształ”

Jako doradca metodyczny wychowania przedszkolnego, realizujący swoje działania w Ośrodku Doskonalenia i Doradztwa Zawodowego w Grudziądzu organizuję także:

- dla nauczycieli oraz rodziców szkolenia, warsztaty konferencje dotyczące zdrowia emocjonalnego dzieci, uzależnienia od TV i komputera, wartości czytania
- uroczystość dla dzieci z niepublicznych przedszkoli miasta Grudziądza oraz powiatu z okazji „Światowego Dnia Pluszowego Misia”
- spotkania metodyczne mające na celu wymianę doświadczeń
- pozyskuję nowych liderów i koordynatorów kampanii, zachęcam placówki oświatowe do realizowania akcji głośnego czytania dzieciom

Za prowadzone działania, propagowanie głośnego czytania, współpracę z wieloma instytucjami Przedszkole Miejskie „Tarpno” zostało zauważone i wyróżnione trzykrotnie przez Fundację ABCXXI – Cała Polska czyta dzieciom:

2009 -otrzymaliśmy medal Fundacji

2011 – przyznano nam wyróżnienie

2012 -podczas X Finału Pani Minister Edukacji Krystyna Szumilas wręczyła nam medal za najlepiej przeprowadzoną kampanię społeczną „Cała Polska czyta dzieciom” w roku szkolnym 2010/2011

Mam nadzieję, że przedstawione nasze wspólnie wypracowane działania zachęcą tych, którzy jeszcze nie realizują programu do systematycznego czytania dzieciom, a tym wszystkim, którym bliska jest kampania społeczna dodadzą inspiracji, pomysłów, wzbogacą działania „czytających już przedszkoli i szkół”.

Wszystkim nam dorosłym, zarówno rodzicom jak i nauczycielom zależy na tym, aby nasze dzieci odnosiły sukcesy, wyrosły na mądrych, kochających, szanujących się nawzajem ludzi. Tych wartości możemy uczyć poprzez codzienne głośne czytania.

Pamiętajmy także o zależności pomiędzy czytaniem a długością życia, którą zauważył Jim Triles – propagator głośnego czytania w USA

Im więcej czytasz, tym więcej wiesz;

Im więcej wiesz, tym jesteś mądrzejszy, zdobywasz lepsze wykształcenia.

Jak masz dobre wykształcenia, masz lepszą pracę

Jak masz dobrą pracę, to lepiej zarabiasz.

Jak dobrze zarabiasz, tym lepiej żyjesz.

Im lepiej żyjesz, tym żyjesz dłużej.

Justyna Łuczak
doradca metodyczny
wychowania przedszkolnego
ODiDZN w Grudziądzu
Nauczyciel Przedszkola Miejskiego „Tarpno”